

Işıkla yazılan bir roman:

Kedilerin Kaybolma Mevsimi

hanımla beraber sokakları aramaya başlar. Ama boşuna! Titrek ortalarda yoktur. Arkadaşları, Sevgi'nin üzüntülü halini görünce onlar da seferber olup, bütün mahalleyi "kayıp aranıyor" ilanlarıyla donatırlar.

Sevgi, parkta kedisini ararken "Patavatsız Nazan Hanım"la karşılaşır. Nazan hanım parkta oturmuş ağlamaktadır. Sevgi yine kendini suçlar "eyvah, ben bir şey mi yaptım da ağlattım," diye düşünür. Oysa Nazan hanım da kedisini yitirmiştir. "Arsız kayboldu, günlerdir onu arıyorum," der. Sonrasında, okurların sıcak sohbetine tanık olur.

Patavatsız Nazan hanımın, kedisinin de ona benzediğini hisseden okur, "hayvanlar sahiplerine benzer" savını düşünmeye çoktan başlamıştır bile.

Nazan hanım ve Sevgi sohbet ederken "Buuuuz, Buuuuzz..." diye bağırarak kim dersiniz? Evet, tahmininiz doğru çıktı; çünkü mahallede kedisini kaybeden biri daha vardır. Nurten hanımın soylu kedisi Bud'un serüveni gerçekleşirken de çok ilginç. Çünkü "onun dedesinin dedesinin dedesinin dedesinin dedesi, Padişah İkinci Mahmut'un kedisiymiş," Nazan Hanım, Sevgi ve Nurten hanım sohbet ederken yanlarına Koşucu İbo gelmez mi? O, kimi arıyor acaba? Onların konuşmalarını duyan Suat beyin derdi ne?

Nazan Hanım, Sevgi, Nurten Hanım, Koşucu İbo ve Suat bey günlerce buluşurlar. Hiçbirinin kedisi bulunmayınca "Kayıp Kediler Derneği"ni kurmaya karar verirler. Derneğin kısa sü-

rede pek çok üyesi olur, çünkü kedisini kaybeden çok insan vardır. Bunca insanın kedisi bir anda nasıl kaybolabilir ki?

Dernek çalışmaları sırasında ortaya çok ilginç bir şey daha çıkar. Kedilerin hepsi de 18 Mart tarihinde kaybolmuştur.

Sevgi'nin arkadaşlarından biri bu konuya bilimsel bir açıklama getirmek gerektiğine inanır ve internete araştırma yapmayı kafasına koyar. Bu arada derki; "Korkmayın, her konuyu internetten öğrenen aptal insanlardan değilim." Bu güzel kurgu içine yerleştirilmiş, eleştirel, eleştirel olduğu kadar da düşündürücü bir tümece. Yazarın, çocuk okurlara "her şeyi internetten öğrenmeyin," demek yerine böyle bir yolu yeğlemesi, elbette onun ustalığından.

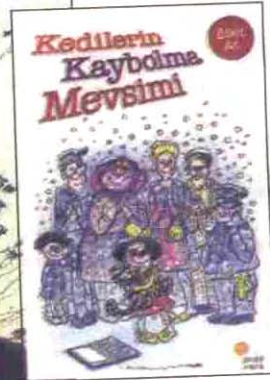
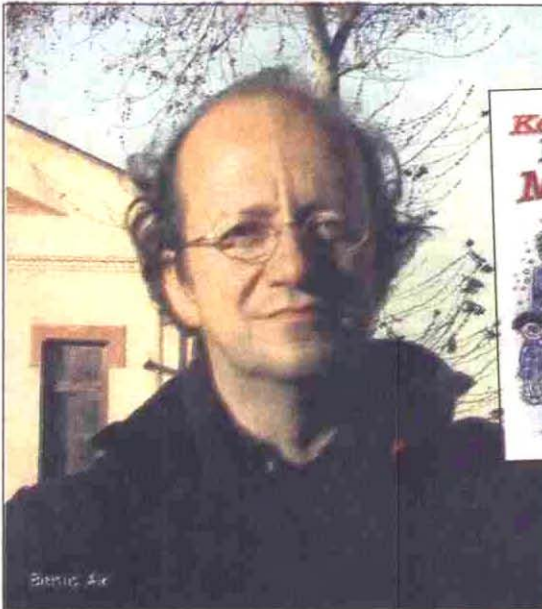
Behiç Ak kitaplarını okuduğunuzda soluk aldığınız kente biraz daha farklı gözle bakma gereksinimi duyarsınız, bu kez de öyle oluyor.

Çocuk edebiyatında uzmanlaşmış bir yayınevi ve aynı uzmanlıktaki editörlerin varlığı da kitaba farklı

bir ışık vermiş. "Editöre, düzeltmene niçin para vereyim, noktamı, virgülümü kendim koyarım," diyen yayınev-

lerine selam olsun!

Kedilerin Kaybolma Mevsimi'nin her sayfası okuru eğlenceye ve merak yolculuğuna biraz daha davet ediyor. Sonunda öyle bir sürprizle karşılaşırız ki... Şaşkınlıktan küçük dilinizi bile yutabilirsiniz... Asla söylemem! Okuyun öğrenin! ■

*Kedilerin Kaybolma Mevsimi, Yazan, çizen: Behiç Ak, Günışığı Kitaplığı, 95 s, 2009, 7+

www.maviselyener.com